

De **amaryllis** symboliseert mijn voornemen: een **zee aan vrije tijd**

Vanaf vandaag ga ik dit jaar alles anders en beter plannen en organiseren dan in andere jaren. *Time management* noemt mijn oudste dochter dat. Mijn tijd beter indelen, alles keurig ordenen zodat ik geen uren meer bezig ben om papieren te zoeken waarvan ik zeker wist dat ze op mijn bureau lagen. Niet meer van die gele plakkertjes groot en klein op de keukentafel, bij de telefoon en op de tekentafel. Maar lijstjes maken met aantekeningen en lijstjes met wat ik allemaal nog moet doen. Het klinkt allemaal nogal chaotisch en dat is het eigenlijk ook. Het moet heerlijk zijn om geordend te kunnen leven

en je tijd zo te kunnen indelen dat er meer tijd is voor ontspanning. Urenlang achter elkaar werken op de vierkante centimeter vind ik echt heerlijk, maar alleen maar werken is ook niet alles. Ik neem me voor nog vroeger te beginnen en niet meer tot acht uur 's avonds door te werken en dan pas wat te eten. Mijn ouders zijn al 87 en mijn kleinzoon loopt net. Ik ga vanaf dit jaar mijn agenda

dicteren in plaats van die eeuwige stress over alles wat nog moet. Lekker koken. Heerlijk winkelen met een vriendin. Eendjes voeren met mijn kleinzoon. En tijd voor het onverwachtse vooral. Eindelijk de boeken en tijdschriften lezen die ik al zo lang op een stapel heb gelegd. Een uurtje zonder schuldgevoel in de zon. Een blanco agenda om zulk soort nieuwe afspraken met mijzelf en mijn man te maken ligt voor me. En de witte amaryllis onder mijn penseel symboliseert deze zee aan vrije tijd. Ik ga er dromerig onmiddellijk mee aan het werk. En ik weet ook zeker dat ik van dat werken blijf genieten. ✨

